

Hier de informatie van het aantal spelers dat er voor deze sketch nodig is, hun karakterbeschrijvingen en hoe het eenvoudige decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden.

Tevens het begin van de sketch en nog een extra scène. Dit om je een indruk te geven hoe een manuscript in elkaar steekt en je te laten lezen hoe eigentijds en met hoeveel humor deze sketch is geschreven.

Peter vd Bijllaardt

Vrolijke sketch

Voor 4 vrouwen

(Men kan er natuurlijk ook 1 man in mee laten spelen)

Tijdsduur: ca. 15 minuten

Die Belgen toch...

Door

© Peter van den Bijllaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN:

- Agente 1** Een dom en eigenzinnig type.
- Agente 2** Even dom en óók een eigenzinnig type.
- Wiske** De Vlaamse Belgische die bijna verdronken is.
Je hoeft natuurlijk geen Belgische te haar om deze rol te spelen, want ze heeft niet zoveel tekst. Enne... iedereen kan toch wel een beetje Vlaams praten... Tóch...!
- Redster** Een vrouw met een gevoel voor humor die de agenten niet zo leuk vinden...

TOONEEL:

Dat kan heel eenvoudig gehouden worden. De agenten kunnen in de coulissen kijken, als ze het over de Belgische in het water hebben. Óf naar een zijmuur van het toneel, of waar men dan ook speelt. Ze kunnen ook recht de zaal in kijken en doen alsof daar de gracht is...

Die Belgen toch...

Het begin:

Agente 2 staat midden op het toneel en telt de biljetten in haar portefeuille.

- Agente 1 *[staat aan de rand van het toneel en kijkt de coulissen in]* Moet je nou toch es zien.
- Agente 2 Wát? Wát moet ik zien?
- Agente 1 *[wijst de coulissen in]* Die vrouw daar...
- Agente 2 *[stopt haar portefeuille weg en gaat vlak naast Agente 1 aan de rand van het toneel staan en kijkt de coulissen in]* Wat is die nou aan het doen
- Agente 1 Die meid staart in het water.
- Agente 2 Ja dat zie ik ook. Maar waarom?
- Agente 1 Ja, hoe weet ik dat nou?
- Agente 2 Maar d'r ligt daar niks in dat water daar wat vreemd aan doet.
- Agente 1 *[overdreven uitsprekend]*
Hééééééééééélemaal niks.
- Agente 2 Die meid valt er zo meteen nog in als je het mij vraagt.
- Agente 1 Nou dat kan ze beter niet doen, want dat water is verrekte koud.
- Agente 2 Of dat dat water koud is.
- Agente 1 Weet je, wat ik denk? *[kijkt overdreven bezorgd naar de overkant]* Volgens mij is die meid is zo bezopen als een ouwe aap. Kijk nou toch es wat ze doet?
- Agente 2 Ze helt helemaal naar voren. Kijk nou toch!
- Agente 1 Als ze niet uitkijkt duvelt ze d'r zo in.
- Agente 2 *[hard roepend en woeste armgebaren makend]* Hé mevrouw, ga daar weg bij dat water.

Agente 1 Ze hoort niks.

Agente 2 Nee, volgens mij ook niet.

Agente 1 *[overdreven uitsprekend]*
Hééééééééééélemaal niks.

Agente 2 *[hard roepend en woeste armgebaren makend]* Hé mevrouw, ga weg daar bij dat water!

Agente 1 Misschien is ze doof.

Agente 2 *[denkt overdreven fronsend na]* Dat is... mogelijk, ja.

Agente 1 *[beiden tegelijk roepend]* Hé mevrouw, ga weg daar! Zo meteen valt u er nog in.

Agente 2 *[knikt overdreven]* Die gaat vallen hoor wat ik je brom. *[enorme plons. Iemand in de coulissen gooit een 'bodempje' water uit een emmer over de agenten heen.*

Mochten er nou geen coulissen zijn kan men dit gewoon óók laten gebeuren. Iemand komt doodgemoedereerd met een uitgestreken smoelwerk op en gooit een 'bodempje' water uit een emmertje vanuit de richting waarheen de agenten staan te roepen en wijzen. En gaat weer even doodgemoedereerd af.
Dat dit een hard lachsalvo oplevert is zeker...! (Peter vd B.)

Agente 1 *[Ze kijken allebei heel beteuterd naar hun natte uniformen]* Dat moet een hele dikke vrouw zijn hé!

Agente 2 Moet je zien hé, ik ben helemaal nát!

Agente 1 En ik dan?

Agente 2 *[raakt het uniform van haar collega even aan]* Ja, jij ook.

Agente 1 Mooi waardeloos. Moet je zien hé. *[plukt aan haar uniform]*

Agente 2 Hé!... Waar is die vrouw nou? *[in de coulissen hoort men nu watergeplas en*

onduidelijk geroep om hulp] O, daar. *[wijst]*
Kijk daar gaat ze.

Agente 1 Nou, die meid kan duidelijk niet zwemmen.

Agente 2 Zeg... moeten wij niet iets doen?

Agente 1 Ja, we zouden haar natuurlijk kunnen gaan redden.

Agente 2 *[knikt overdreven]* Dat eh... zou een optie kunnen haar, ja.

Agente 1 Jawel... Maar eh... met eh... deze kou ga ik het water niet in.

Agente 2 Trouwens, *[wijst]* heb je ooit zulk vies water gezien?

Een nieuwe scène...

Agente 1 *[en Agente 2 komen van de andere kant op]* Zo, daar zijn we.

Agente 2 Hoe gaat het met haar?

Redster Nou ze leeft nog.

Agente 1 *[pakt onverstoorbaar haar opschrijfboekje en pen]* Uw naam alstublieft?

Redster *[kijkt de Agente verbaasd aan]* Waarom wil jij mijn naam weten?

Agente 1 O, dat is gebruikelijk. Wij willen altijd namen weten.

Agente 2 Ja, wij zijn van de politie. Als allereerste schrijven we altijd de namen van de verdachten op.

Redster Verdáchten? Ben ik een verdachte dan?

Agente 1 *[kijkt haar collega even aan. Al knikkende]* Ja, da's waar Ineke. Deze vrouw is geen verdachte. Ze heeft deze dronken vrouw van de verdrinkingsdood gered.

Wiske *[tussen het hoesten door]* Ja allee hè? Ik ben nie dronken hè zonne.

Redster Ik mag aannemen dat jullie een ambulance hebben gebeld?

Agente 2 Is gebeurd mevrouw eh...

Agente 1 Kijk, als u nu uw naam nou gewoon had genoemd dan had mijn collega u bij uw naam kunnen aanpreken.

Wiske *[gaat moeizaam zitten]* Amai, was ik me daar bijna verdronken hè.

Agente 2 Ja, als deze mevrouw eh... er niet geweest was was u inderdaad bijna verdronken.

Agente 1 Knap van u hoor, om zomaar dat water in te springen.

Redster *[beetje verontwaardigd]* Ja, omdat jullie niets deden.

Agente 2 Pardon? Mijn collega en ik waren de ambulance aan het bellen, mevrouw.

Aan het eind zit een hele leuke clou...!